

КАКО СЕ БОЛЕСНИК ОБРЕДНО ЧИСТИ И ОБАВЉА МОЛИТВУ?

كيف يتطهر المريض ويصلي؟

<Српски – Serbian – صربي >

Мухаммед б. Салих Ел-Усејмин

محمد بن صالح العثيمين

Превод: Сеид Клица

Рецензија:

Ирфан Клица
Фејзо Радончић

ترجمة:

سعید کلیتسا

مراجعة:

عرفان کلیتسا

فیزو رادونشیش

Како се болесник обредно чисти и обавља намаз¹?

У име Аллаха², Милостивог, Самилосног

Сва захвала припада Узвишеном Богу, и нека су благослов и мир на најодабранијег Божијег веровесника и посланика Мухаммеда, на његову породицу и његове другове, а затим:

Ово је кратко упутство које говори о прописима везаним за начин на који се болесник обредно чисти ради обављања молитве (намаза) и како да је исправно обави.

¹ Намаз (ар. Салат) се у језичком смислу односи на молитву или молбу (Богу). У термилошком смислу намаз је посебан обред богослужења или обожавања који захтева одређене речи и покрете који су прецизно дефинисани. Намаз је, након сведочења да нема другог истинског бога осим Аллаха и да је Мухаммед Божији посланик и роб, други темељ ислама без којег ислам човека не може опстати. Он је веза између човека и његовог Господара и у њему се огледа човекова покорност Божијим наређењима. Обавезних намаза у току дана је пет који се клањају (обављају) у прецизно одређеном времену.

² Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

Прво:

Како се болесник обредно чисти³ ?

1. Болесник је обавезан да се очисти водом од мале нечистоће узимајући абдест (обредно чишћење), а од велике нечистоће узимајући гусул (обредно купање).

2. Уколико болесник не може да се опере водом због неспособности или страха да се болест не повећа или одужи, онда ће у том случају узети тејемум (обредно чишћење земљом).

3. Тејемум се узима тако што ће својим длановима дотаћи чисту земљу, а затим ће њима потрати цело своје лице и своје шаке потравши једну другом.

4. Уколико болесник не буде могао сам да узме абдест или тејемум, онда ће у томе да му помогне друга особа.

5. Уколико постоји рана на деловима тела који се перу током абдеста, ако буде у могућности опраће их, а ако не, онда ће само да их потре тако што ће навлажити своју руку и њоме прећи преко ране, а ако му и то буде штетило, уместо тога ће да узме тејемум.

6. Када постоји прелом који је превијен завојем или гипсом учиниће по њему месх (потирање), а неће да узме тејемум, јер је месх замена за прање.

³ Узвишени Бог је наредио верницима да одржавају чистим своје унутрашње и спољашње стање. Своју спољашност ће одржавати чистом тако што ће избегавати јавне грехе, ружне и покућене ствари и нечисте ствари. Унутрашње стање ће бити чисто када ослободи срце од многобоштва – приписивања Богу судруга, и других недостатака као што су охолост, завидност, мржња, лукавство и слично. При намери обављања намаза особа је дужна да се очисти од физичке нечистоће, тј. нечистих ствари и од стања мале или велике фиктивне нечистоће.

7. Дозвољено је болеснику да узме тејемум тако што ће да додирне зид или неке друге чисте ствари које имају праšину на себи. Међутим уколико зид буде пресвучен нечим што није земљаног порекла, нпр. да буде обојен, онда га неће користити за тејемум осим ако је на њему прашина.

8. Нема сметње да припреми праšину стављајући је у посуду или у марамицу како би касније, у ситуацији када не буде могао да пронађе земљу или зид или нешто друго на чему се налази прашина, узео тејемум.

9. Када болесник узме тејемум за намаз и не поквари га до следећег намаског времена, следећи намаз ће да клања са истим тејемумом и неће да понавља тејемум, јер није престао да буде под чистоћом и јер се није десило нешто што би га покварило.

10. Болесник је дужан да очисти своје тело од нечистоћа, а уколико није у могућности обавиће намаз онако како може. Намаз му је исправан и није обавезан да га понови.

11. Обавеза је болеснику да обавља намаз у чистој одећи. Уколико му се одећа онечисти, обавеза му је да уклони нечистоћу са одеће или да нечисту одећу замени чистом. Уколико не буде могао то да испуни, обавиће намаз у стању каквом јесте, и намаз му је исправан и није обавезан да га понови.

12. Дужност је болеснику да клања на чистом месту. Уколико се место на којем клања онечисти, опраће га или ће да га замени чистим, или ће на њему да простре чисто. Ако то не буде могао обавиће намаз у оном стању каквом јесте, и намаз му је исправан без обавезе да га понови.

13. Није дозвољено болеснику да одлаже намаз ван његовог прописаног времена због неспособности да се очисти, већ ће се очистити сходно могућности и обавиће намаз у његовом времену, макар на његовом телу или оделу била нечистоћа коју није у могућности да уклони.

Друго:

Како болесник клања?

1. Болесник је обавезан да обавља обавезне намазе стојећи макар био нагнут или наслоњен на зид или штап, уколико му је потребан ослонац.

2. Ако није способан да стоји, обављаће намаз седећи, с тим да ја боље да за време кијама (стајања) и руку'а (прегибања) седи прекрштених ногу.

3. Ако не може да обавља намаз седећи, клањаће на боку окренут према кибли (у правцу Мекке). Боље је да клања на десном боку, а уколико не може да се окрене према кибли клањаће према страни којој је окренут и намаз му је исправан и није обавезан да га понови.

4. Уколико не буде могао да клања (обавља намаз) на боку клањаће лежећи на леђима тако што ће да окрене ноге према кибли, и притом је боље да мало подигне главу и окрене је према кибли. Ако не може да ноге усмери према кибли клањаће ка страни према којој лежи, и намаз му је исправан, и није обавезан да га понови.

5. Болесник је обавезан да чини руку'у (прегибање) и сецду (падање ничице на тло) у току намаза, а ако не може – онда ће да укаже на њих нагнувши главом, тако што ће приликом сецде да нагне главу више него приликом руку'а, а ако је способан обавити руку'у мимо сецде обавиће га, а на сецду ће да покаже нагнувши главом, и обратно, ако буде могао да учини сецду мимо руку'а учиниће је, а на руку'у ће да покаже нагнувши главом.

6. Ако не буде могао да показује главом приликом руку'а и сецде, то ће да чини очима, па ће да зажмури више при сецди него током руку'а. А оно што данас раде неки

болесници подижући прст приликом руку'а и сецде није исправно, нити зато познајем доказ из Кур'ана и Суннета⁴, нити из говора учењака.

7. Уколико болесник не буде способан да помера главом или да показује очима клањаће срцем. Извршаваће све прописане радње срцем. А човеку припада оно што је наумио.

8. Болесник је обавезан да сваки намаз клања у његовом времену, и да од саставних делова намаза ради све оно за шта је у могућности. Уколико му буде причињавало тешкоћу да клања сваки намаз у његовом времену онда ће да спаја између подне и икиндије, и између акшама и јације, без обзира да ли то било у првом од та два времена или у другом. Поступиће онако како му је лакше. Међутим сабах (јутарњи) намаз ће да клања у његовом времену, јер се сабах не спаја ни са намазом који је пре њега, нити са оним који је после њега.

9. Болесник који отпутује ван своје земље ради лечења, скраћиваће намазе, тако да ће подне, икиндију и јацију да клања скраћено све док се не врати са пута без обзира колико то путовање трајало.

Извор: Страница уваженог учењака Мухамеда б.
Салиха ел-Усејмина

www.binothaimdeen.net/

⁴ Суннет у етимолошком смислу означава, *пут, правац, обичај, традицију и начин*, без обзира био добар или лош. Суннет у термиолошком смислу је све оно што је пренесено од Божијег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, по питању вере, његове речи, пракса, прећутно одобравање, морално-етичке особености или животопис. Суннет је, након Кур'ана, други главни извор ислама. Он је, исто као и Кур'ан објава од Узвишеног Бога, са том разликом да је Кур'ан Божија објава по значењу и речима а суннет Божија објава по значењу а речима од Посланика. Узвишени Бог каже: „**Он (Мухаммед) не говори по хиру своје – то је само Објава која му се обзнањује.**“

